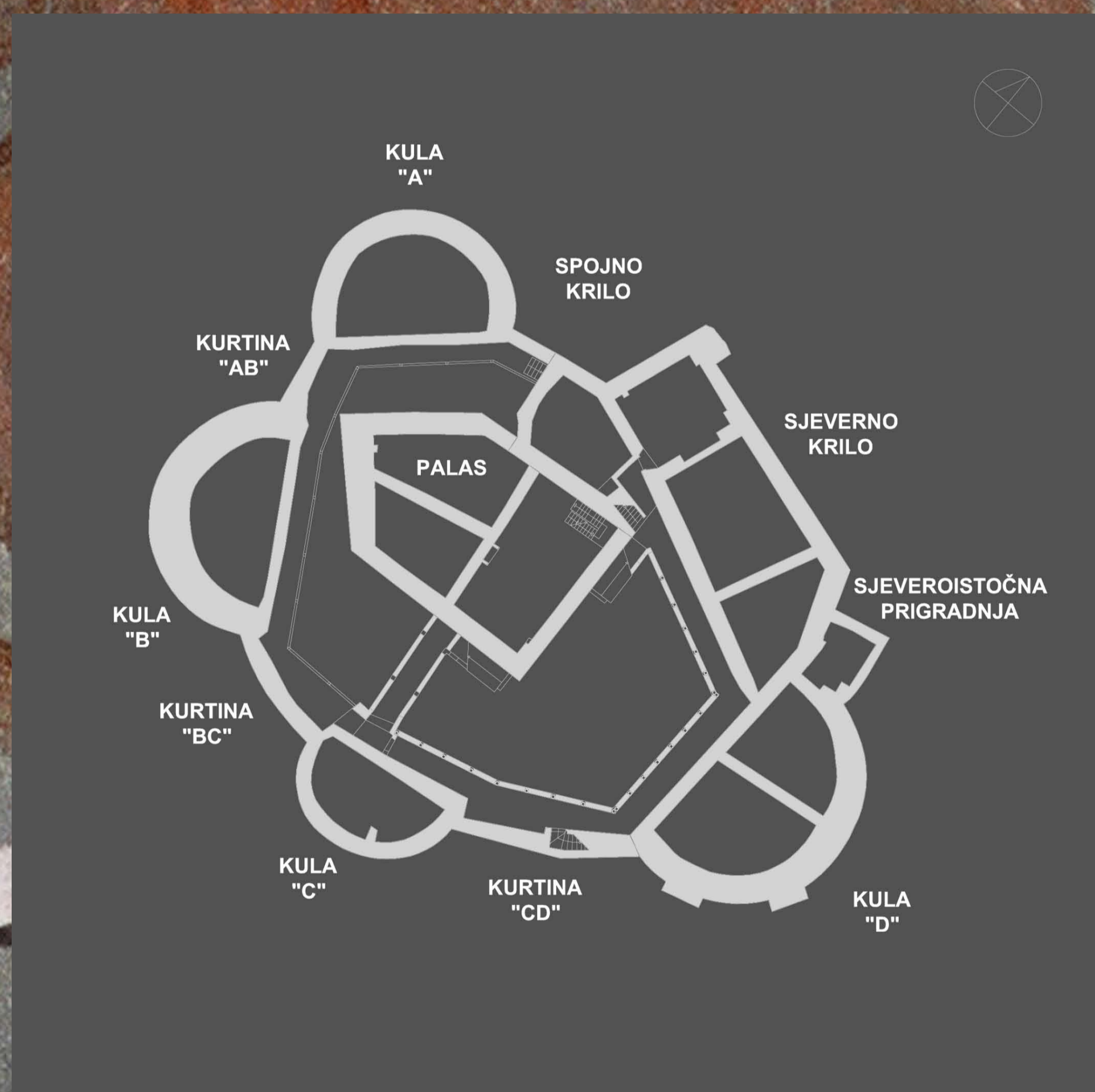
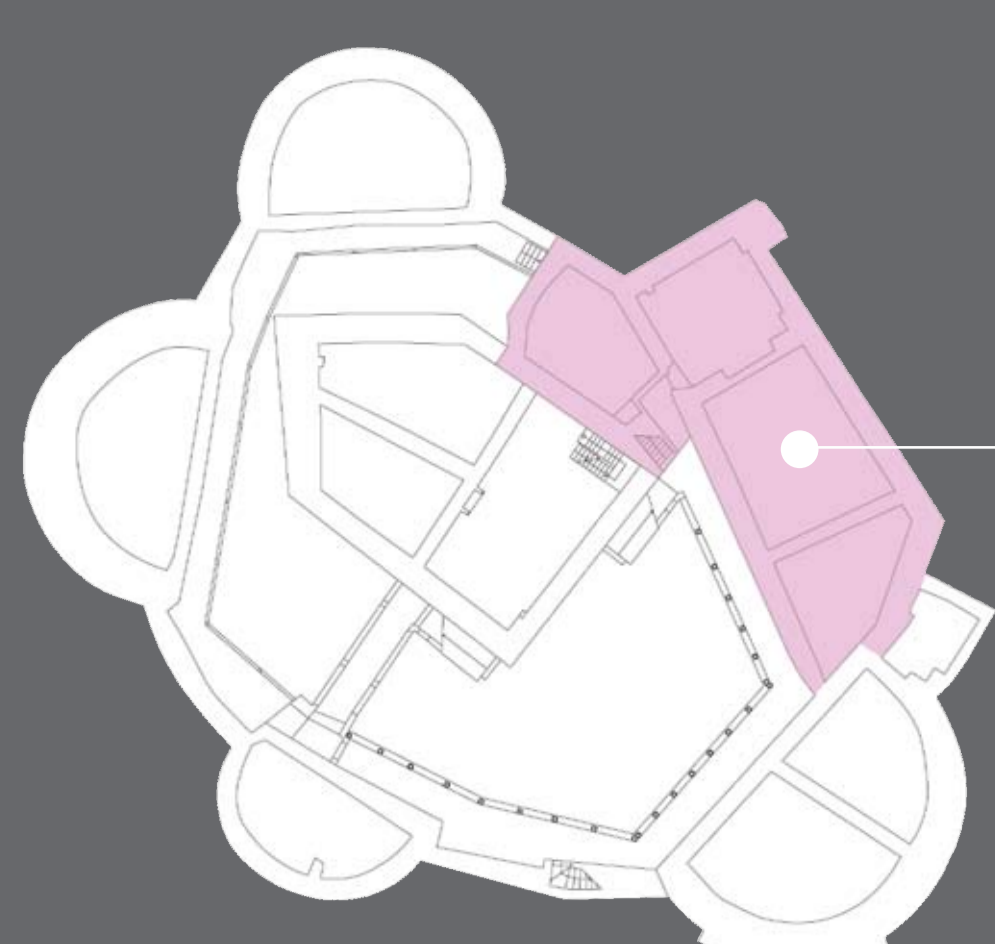

Veliki Gabor

SJEVERNO I SPOJNO KRILO

Ulazni dio sjevernog krila vjerojatno je prvotno bio kraći za jedno svodno polje, a glavna su se vrata nalazila na mjestu sadašnjeg prolaza između prvoga i drugoga svodnog polja. Ulazni trakt više je puta pregrađivan. Od kasnogotičkih elemenata ostala su sačuvana jedino velika vrata koja vode iz predvorja prizemnog prostora u dvorište, uz koja je pronađena u žbuci ugrebena 1580. godina.

Prvi kat sjevernoga krila čine tri prostorije u koje se ulazi iz hodnika galerija. Zapadna prostorija podignuta je iznad ulaznog dijela prilikom njegove pregradnje. Presvođena je i rastvorena prozorima na zapadnom i sjevernom zidu. Istočnije se nalaze još dvije prostorije koje su prvotno bile nešto niže nego danas i zaključene drvenim stropovima. Tijekom 18. stoljeća su presvođene. Bile su grijane pećima koje su se ložile iz hodnika galerija. Na istočnom i

U žbuci ugrebena godina 1580.

južnom zidu srednje prostorije sačuvan je oslik s motivima akantovih listova i vinove loze s grozdovima. Pripada vremenu nakon presvođivanja prostorije. U krajnjoj istočnoj prostoriji nalazila se kaljeva peć, rekonstruirana temeljem pronađenih arheoloških ulomaka pećnjaka s renesansnim motivima.

Cijeli prostor drugoga kata zauzima velika dvorana kojoj se također pristupa s galerije. U njoj su već ranije bile uklonjene podna i stropna ploha. Razina poda, koja je bila znatno niža, podignuta je prilikom svođenja prostorija prvoga kata koje se nalaze ispod nje. Tada su preoblikovani i smanjeni prozorski otvori sjevernog i južnog zida. Prostor je 2010. godine podijeljen u niz manjih prostorija za stručno osoblje muzeja, a u potkrovlju cijelog krila i kule D smješten je depo za muzejsku građu.

U tijeku su restauratorski radovi na oslicima središnje prostorije prvog kata.

Sjeverno krilo, prvi kat, srednja prostorija, dio istočnog zida tijekom uklanjanja naknadnih žbukanih i ličenih slojeva.

Sjeverno krilo, prvi kat, srednja prostorija, istočni zid nakon djelomične nadoknade u slikanome sloju.

Sjeverno krilo, prvi kat, srednja prostorija, istočni zid, detalj oslika prije nadoknade u slikanome sloju.

Sjeverno krilo, prvi kat, srednja prostorija, istočni zid, detalji oslika nakon nadoknade u slikanome sloju.

Spojno krilo podignuto je između palasa i sjevernoga dijela gradskih zidina između 1598. i 1602. godine, o čemu svjedoče arhivski spisi iz tog vremena. U njima se spominje podizanje novih gradskih prostorija u visini prozora sjevernog zida palasa, pa čak i iznad te visine. Time je prekinuta komunikacija trijemom duž unutarnje strane obodnog zida.

Prizemni dio spojnog krila, u koji se pristupa iz ulaznog prostora taborskog kompleksa, čini jedna prostorija. Tu se danas nalazi tehnička soba.

Sjeverno krilo, drugi kat, stanje prije radova.

Prvi i drugi kat imaju ulaze s dvorišnih galerija, odnosno uz stepenište koje vodi na drugi kat sjevernog krila. Prostorija na prvom katu nadsvođena je niskim svodom sa susvodnicama i popločena opekama. Drugi kat čini prostorija koja zaprema prostor između prvog i drugog kata krila. U nju se pristupa na zapadnoj strani kroz uska vrata, a na istočnoj kroz kameni portal gotičke profilacije datiran godinom 1598. Okvir portala je prilikom naknadnih građevinskih intervencija bio djelomice izmješten iz svoga prvotnog položaja. Te su brojne intervencije osvjedočene i na ostacima zidnih struktura, kao i na sačuvanim dijelovima ranijih otvora.

Sjeverno krilo, prvi kat, srednja prostorija, dio južnog zida tijekom uklanjanja naknadnih žbukanih i ličenih slojeva.

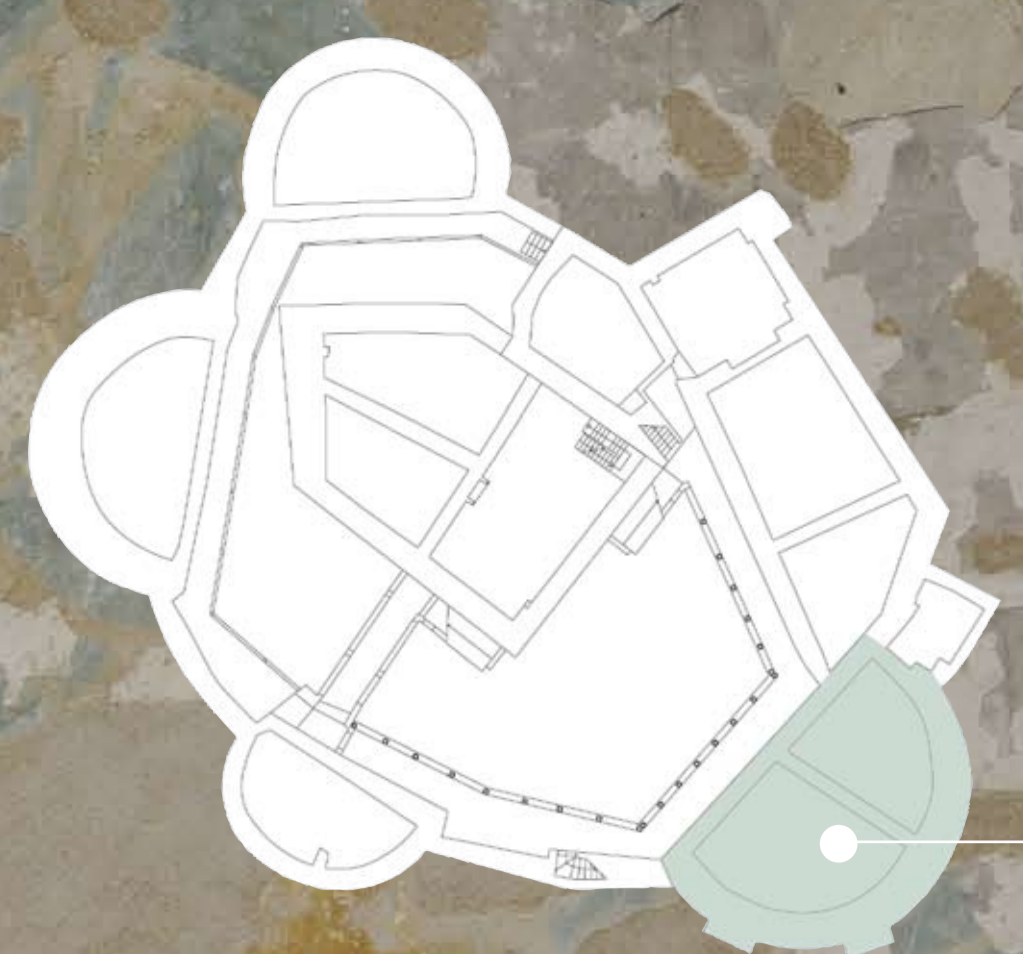
Sjeverno krilo, prvi kat, srednja prostorija, južni zid nakon djelomične nadoknade u slikanome sloju.

Depo u potkrovlju sjevernog krila.

Rekonstruirana kaljeva peć.

KULA D

Prvi kat, sjeverna prostorija, južni zid tijekom uklanjanja naknadnih žbukanih i ličenih slojeva.

Prvi kat, sjeverna prostorija, sjeveroistočni zid, detalj oslika pronađenog tijekom konz.-rest. istraživanja.

Prvi kat, sjeverna prostorija, južni zid, detalj oslika pronađenog tijekom konz.-rest. istraživanja. ↑

Kula D je tlocrtno i visinom najveća taborska kula. Točna godina njezine izgradnje nije zabilježena, no za sigurno je podignuta prije kraja 16. stoljeća. Prizemlje čini jedna prostorija približno polukružnog tlocrta u koju se ulazi iz dvorišta. Nadsvodena je i osvijetljena s dvorišne strane malim prozorom te kroz tri strijelnice smještene u vanjskom polukružnom zidu. Svi otvori imaju kamene okvire gotički zasječenih bridova. Zidovi i svod prostorije su neožbukani, građeni grubo klesanim kamenom, a svod sedrom. Tijekom 2009. godine u kuli su obavljena arheološka istraživanja.

Prostori katova, također polukružnog tlocrta, podijeljeni su u po dvije približno jednake prostorije.

Prostorije prvoga kata međusobno su povezane dvokrilnim vratima. Svođene su koritastim svodovima sa susvodnicama, a podne plohe su im pokrivene daskama koje se trenutno obnavljaju.

Sjeverna prostorija vratima je povezana i s istočnom prostorijom sjevernog krila. Osvijetljena je jednim prozorom u vanjskom zidu. Istraživanjima se utvrdilo da na zidovima prostorije postoje dva sloja zidnog oslika s biljno-ornamentalnim motivima. Utvrđeno je da je stariji sloj nastao u drugoj polovici 18. stoljeća. Na sivkasto podlozi svijetlosmeđim skicoznim potezima iscrtani su vitičasti listovi koji se isprepliću u krupnije oblike. Mlađi sloj sačuvan je u većoj mjeri, a srodan je osliku prvoga kata sjevernog krila. U okomitim poljima zaključenim trakom

s lambrekenima naslikane su masivne biljne vitice zelenim, smeđim i plavim tonovima. Svod nije bio oslikan. U sjeverozapadnom kutu prostorije nalazila se peć koja je ložena iz galerije. Na njezinu je mjestu prema arheološki pronađenim ulomcima s geometrijskim motivima danas rekonstruirana nova.

Južna prostorija prvoga kata osvijetljena je s dva prozora koji su smješteni u široke i duboke niše koje oblikuju erkere na pročelju kule. Bočni zidovi oba erkera rastvoreni su manjim prozorima. Na podu desnog, zapadnog erkera pronađeni su tragovi oslika. U mokru žbuku bile su ucrtane podne pločice, naizmjenično crveno i bijelo obojene. Kameni prozorski okvir istoga erkera bogato je profiliran i ističe se obradom detalja, jednako kao i konzole na kojima je erker postavljen. Na svim zidovima otkrivena su i dokumentirana dva sloja zidnog oslika u vrlo lošem stanju. Na starijem sloju prikazane su velike posude s posađenim stablima s crvenim i žutim plodovima te biljnom ornamentikom. Mlađem sloju pripadaju visoka pravokutna polja s vrpčastim i biljnim ornamentima, obojena naizmjenično zelenim i crvenim tonovima. Istom sloju pripadaju i četiri velike kartuše naslikane u lunetama erkera i iznad vrata prostorije s alegorijskim prikazima godišnjih doba kao ljudskih likova u krajoliku. U sjeverozapadnom kutu prostorije nalazi se zidana peć s tamnozelenim renesansnim pećnjacima s motivima euharistije – kalež, vinova loza, klasje žita i monogram IHS.

Prvi kat, sjeverna prostorija, svod nakon uklanjanja naknadnih žbukanih i ličenih slojeva.

Rekonstruirana kaljeva peć.

↑ Prvi kat, južna prostorija tijekom konz.-rest. radova na zidnom osliku.

Prvi kat, južna prostorija nakon konz.-rest. istraživanja.

Prvi kat, južna prostorija, oslik i detalj oslika na jugoistočnom zidu erкера nakon nadoknade u žbukanom sloju.

Drugi kat kule D također zaprema ju dvije prostorije. Povezane su vratima i svaka je osvijetljena s po dva velika prozora u širokim i dubokim nišama. Istraživanjima vanjskog zida kule ustanovljene su dvije fortifikacijske faze. U prvju je vanjski zid bio tanji, sa sedam manjih konusnih niša sa strijelnicama za male topove, klesanih kamenih okvira. U podnim se ploham niša nalaze izljevnicima za bacanje kamenja i vrućih tekućina na neprijatelja. U drugoj obrambenoj fazi vanjski je zid podebljan, postojeće su strijelnice zazidane, a zid je raščlanjen sa šest niskih širokih niša, segmentno nadvojenih. U sredini zaključnog zida svake niše bio je otvor koji je vjerojatno služio i kao strijelnica i za promatranje. U pojedinim nišama ostao je vidljiv izljevnik iz prve fortifikacijske faze kule. Niše strijelnica potom su poništene i većim

Prvi kat, južna prostorija, alegorija proljeća, oslik prije uklanjanja naknadnih žbukanih i ličenih slojeva, te nakon uklanjanja ličenih slojeva i nadoknade u žbukanom sloju.

Prvi kat, južna prostorija, alegorija jeseni, oslik prije uklanjanja naknadnih žbukanih i ličenih slojeva, te nakon uklanjanja ličenih slojeva i nadoknade u žbukanom sloju.

dijelom razgrađene formiranjem velikih niša s prozorima, pregradnjom jedinstvenog prostora u dvije sobe zbog prilagodbe novoj stambenoj namjeni.

U obje prostorije prvoga kata u tijeku su vrlo zahtjevni i dugotrajni restauratorski radovi na spomenutom zidnom osliku.

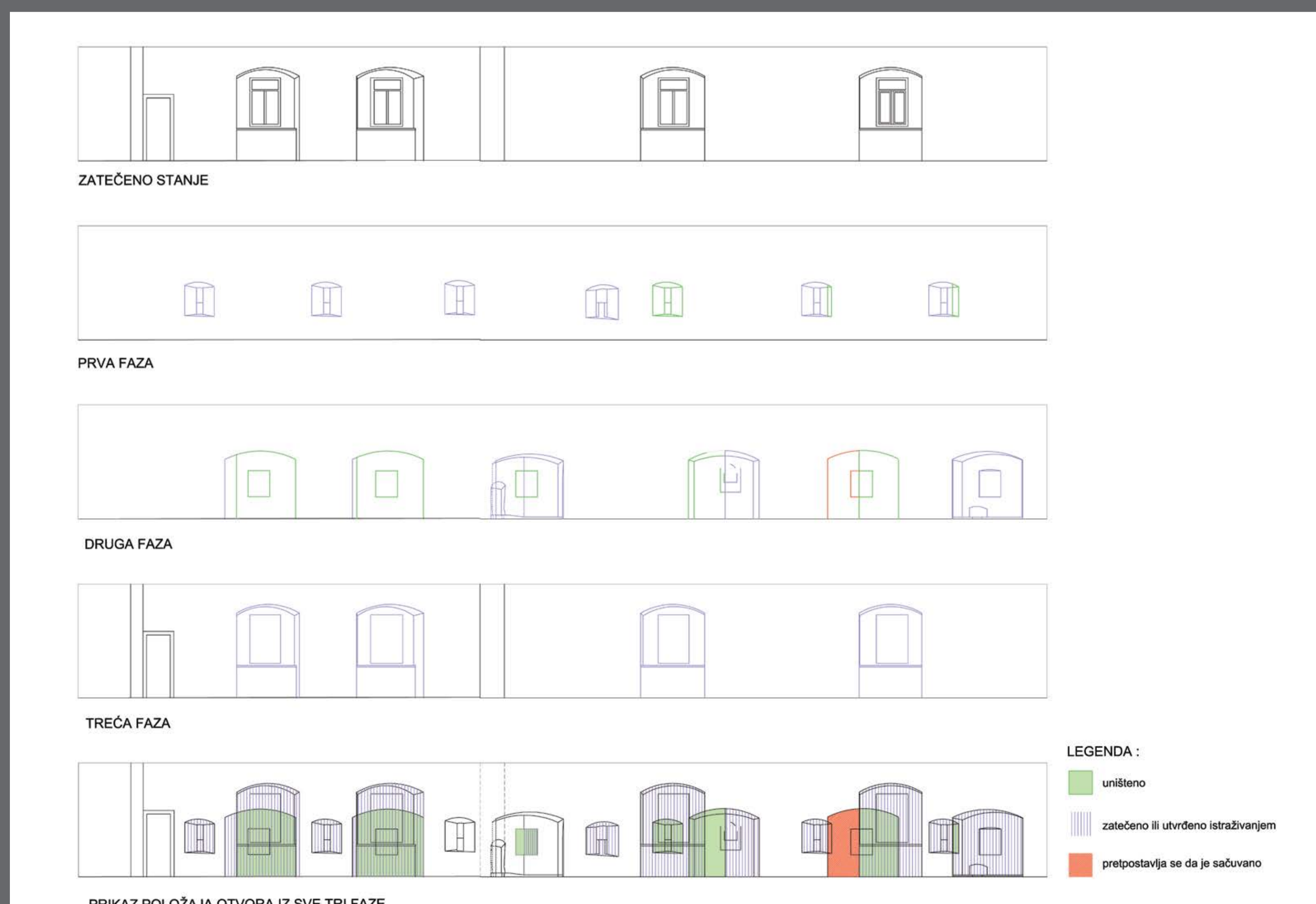

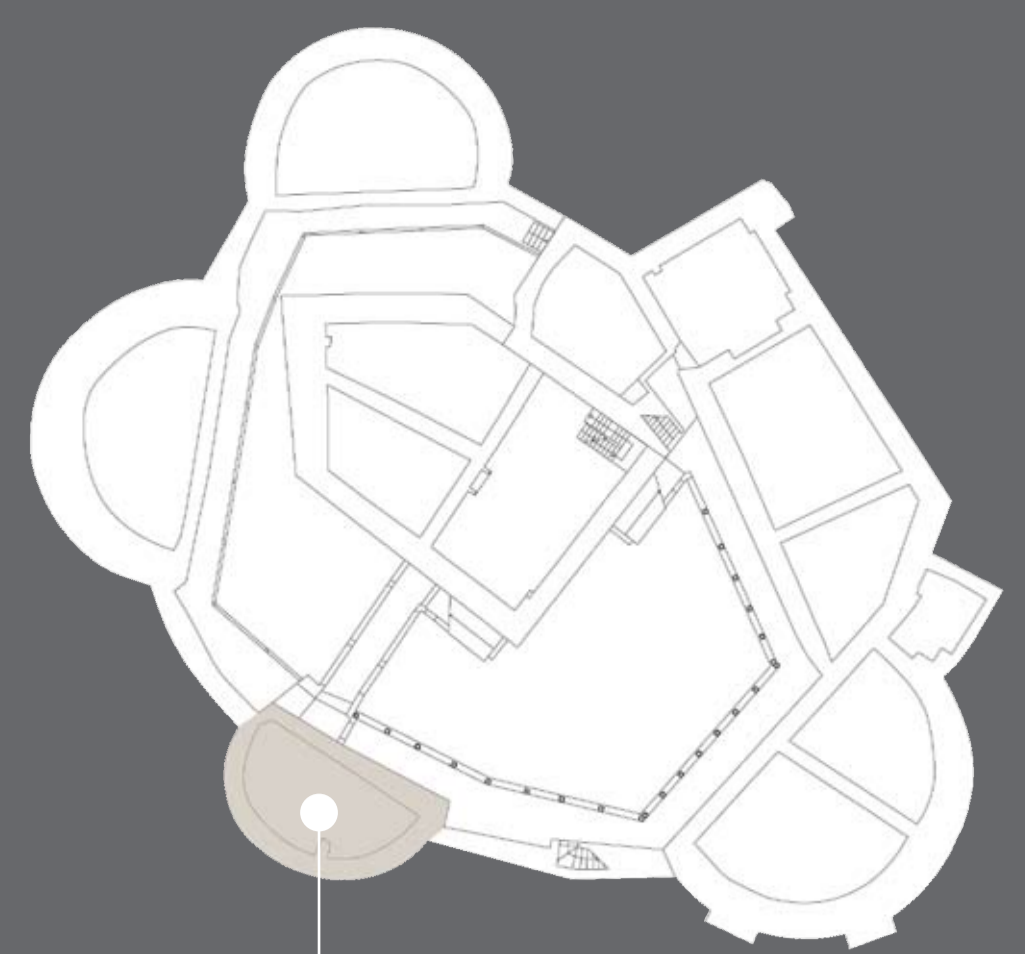
Drugi kat, sjeverna prostorija, pogled na vanjski zid, nakon konz.-rest. istraživanja, tijekom radova obnove.

Drugi kat, južna prostorija, pogled na vanjski zid, nakon konz.-rest. radova, tijekom radova obnove.

Drugi kat, unutrašnjost, razvijeni plašt obodnog zida kule, razvojne faze.

KULA C

Prvi kat kule C (kapela), stanje prije konz.-rest. istraživanja.

Pročelje kule, sondiranje otvora.

Rekonstrukcija otvora iz najranije faze na pročelju.

Južna je kula tlocrtno najmanja. Dvokatna je, s drvenim zvonikom i satom postavljenim sredinom 19. stoljeća. Prvotno je bila jednokatna i imala obrambenu funkciju. O tome svjedoči sačuvana strijelnica u prizemlju kule, a na prvom katu niz od sedamnaest niša sa strijelnicama i izljevnica koji je otkriven sondiranjem pročelnog zida. Niše su u dva navrata bile prilagođene potrebama obrane, a preoblikovanjem prostora kata u kapelu zazidane su. Kada se u 18. stoljeću sve taborske kule prenamjenjuju u stambene prostore, dvije niše sa strijelnicama u prizemlju ove kule pregrađuju se u velike prozorske niše.

Uklonjena armiranobetonska ploča sa stropa i rekonstruirano drveno krovništvo.

Prvi kat (kapela), stanje tijekom konz.-rest. istraživanja.

Postojanje kapele u Velikom Taboru spominje se već 1672. godine, ali nije poznato gdje je tada bila smještena. Sačuvani dokument iz 1745. godine svjedoči pak o izgledu novouređene kapele i to upravo u južnoj kuli. U to je vrijeme podignut njezin drugi kat s pjevalištem koje ima izlaz na dvorišnu galeriju. Desinički župnik Matthias Petrak piše biskupu Branjugu i traži dozvolu za njezino posvećenje. Kaže da kapela ima zidani kor, strop od trske, pokriven ili ukrašen štukom, novi drveni oltar. Navodi se pozlaćeni kalež od srebra i oslikana vrata s okovom i ključevima. Od svega navedenog ostala su sačuvana samo oslikana vrata. Kapela se u kuli C nalazila svedovremena nakon Drugog svjetskog rata.

Današnji ulaz u prvi kat kule smješten je ispod pjevališta, a istočno od njega nalazi se nekadašnji ulaz s gotički profiliranim kamenim okvirom. Na njemu su tijekom posljednjih istraživanja pronađena četiri

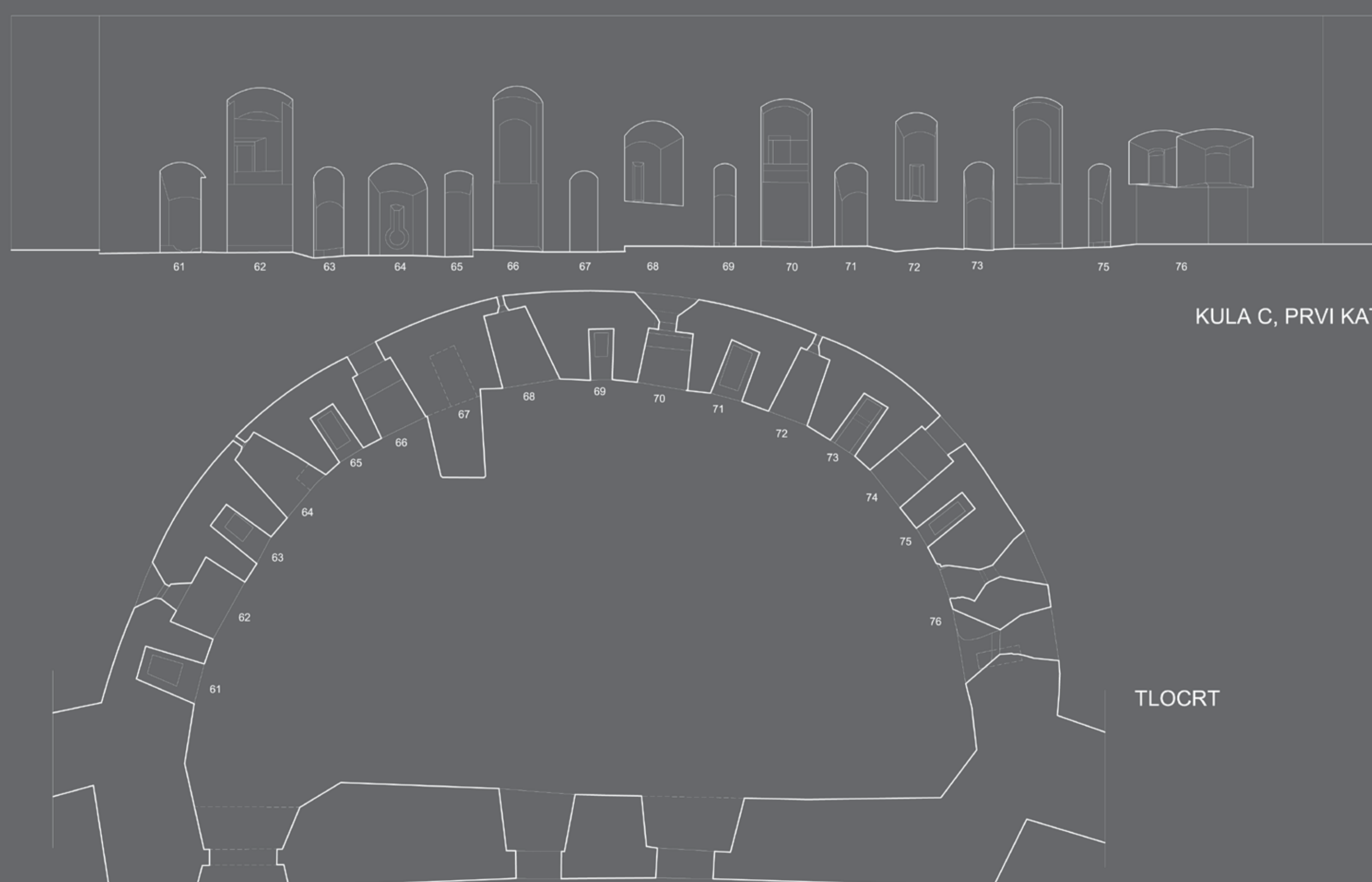
ri klesarska znaka. Vanjski zidovi drugoga kata raščlanjeni su s dva velika prozora i okulusom, a zidovi pjevališta s tri manja prozora.

Tijekom 2009. godine u prizemlju su kule provedena arheološka istraživanja.

Oslikana drvena vrata ulaza na pjevalište.

Prvi kat (kapela), pogled na razvijeni plašt i tlocrt pročelnog zida s nišama strijelnica.

KULA A

Pogled na krovnišu konstrukciju, stanje prije radova.

Konz.-rest. istraživanja pročelja, otkriven prozorski otvor s oslikom iz najranije faze.

Konz.-rest. istraživanja, pridoobljanje pročelnog zida kule i ostatak kamenog okvira strijelnice iz druge faze.

Kula A potkovastog je tlocrta i nalazi se na sjeverozapadnoj strani velikotaborskog kompleksa, uz pristupni put i ulaz u dvor. O izvornom izgledu kule nema puno sačuvanih podataka, no iz arhivskih dokumenata s kraja 16. stoljeća saznajemo da su na prvom katu bile stražarnica pored kuhinje, smočnica i nekoliko drugih prostorija. U prizemlju se nalazila prostorija za mlinicu.

Unutrašnjost kule danas je jedinstven prostor otvorenog krovišta jer nedostaju međukatne konstrukcije. Prema tragovima ležišta nekadašnjih greda ustanovljeno je da je kula zasigurno bila viša i podijeljena na tri etaže. To potvrđuju i nalazi starijih otvora, smještenih neposredno ispod krovne strehe, te niše strijelnica pronađene na katu s unutrašnje strane pročelnog zida.

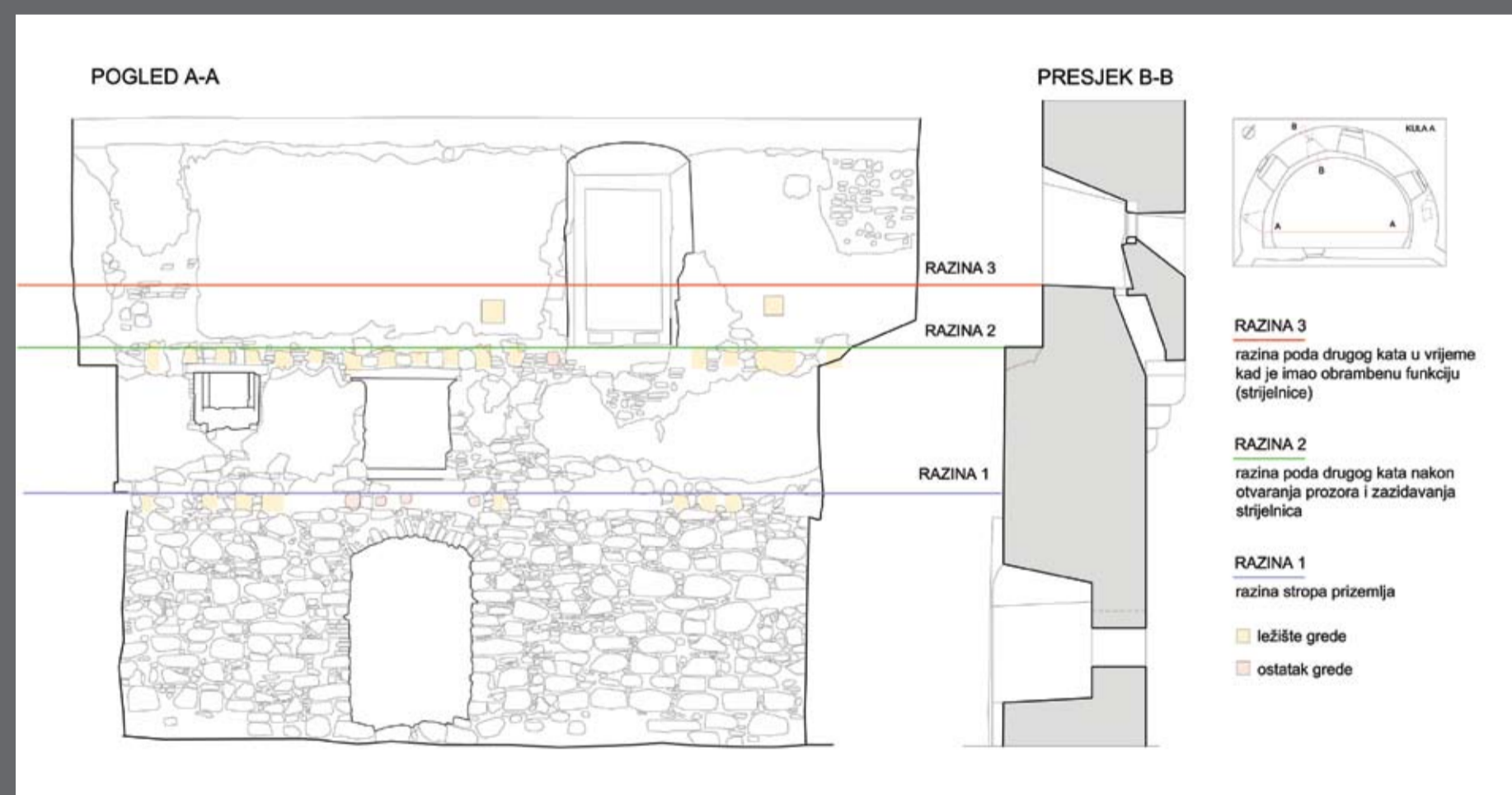
Prizemlje kule raščlanjeno je s tri niše sa strijelnicama u pročelnom zidu i vratima prema dvorištu. U tijeku su radovi obnove kojima su niše preoblikovane i kojima su im rekonstruirani otvori, u skladu s oblikovanjem otvora prizemlja na

ostalim kulama i kurtinama (u Velikom Taboru natkriveni dio зида koji povezuje dvije kule) iz iste fortifikacijske faze. Druga je etaža relativno niska i ima tri otvora koja gledaju prema drvenoj dvorišnoj galeriji. U treću etažu, odnosno prostor današnjeg prvog kata, pristupa se vratima s dvorišne galerije. Pročelni zid raščlanjen je s tri velike niše s prozorskim otvorima, nastale u trenutku kada se ovaj dio kule prilagođavao potrebama stanovanja. Prije toga je kula imala obrambenu funkciju, a pročelni je zid bio tanji i raščlanjen koničnim strijelnicama. Podoobljanjem zida, prvotne niše strijelnica su zazidane i formirane su nove bikonične strijelnice.

Tijekom konzervatorsko-restauratorskih istraživanja na kuli A pronađen je i velik broj do sada nepoznatih klesarskih znakova, i to na kordonskom vijencu vanjskog pročelja.

U kuli A arheološka su istraživanja obavljena u više navrata: 1995. i 1998. godine pod vodstvom Konzervatorskog odjela u Zagrebu, te 2008. i 2009. godine.

Klesarski znakovi na kordonskom vijencu kule.

Unutrašnjost kule, razine ranijih etaža.

Unutrašnjost, nakon istraživanja i tijekom radova obnove.

KULA B

Kula B je jednokatna, polukružnog tlocrta. Prizemlje je svođeno kupolastim svodom sa susvodnicama. Pregradni zid kojim je bilo podijeljeno na dvije prostorije uklonjen je tijekom istraživanja 2008. godine, kada su zatvorena i dva recentno otvorena prozora prema dvorištu.

U vanjskom zidu prizemlja kule formirane su tri niše od kojih je na početku istraživanja južna niša bila prozorska, sjeverna je bila zaidana, a zapadna preoblikovana u ložište krušne peći. Ustanovljeno je da je prvotna funkcija i ove kule bila obrambena, a spomenute niše u vanjskom zidu imale su strijelnice oblikovanjem jednake strijelnicama prizemne zone ostalih kula i kurtina. Sondiranjem iznad ulaznih vrata prizemlja ustanovljeno je da je i ova kula, kao i kula A, imala tri etaže.

Prvi kat kule B jedinstven je prostor otvorenog krovništva. Do kraja 1990-ih godina bio je pregrađen u dvije manje prostorije i hodnik uz dvorišni zid. U sjeverozapadnom uglu nalazi se stepenište prema krovu. Pregradni zidovi prostorije vjerojatno su podignuti krajem 19. ili

↑ Prvi kat, detalj zidnog oslika.

Prizemlje, niša strijelnice u vanjskom zidu kule.
Prvi kat, niša strijelnice u vanjskom zidu kule, otkrivena tijekom konz.-rest. istraživanja i detalj otvora izljevnika.
Pročelje, prvi kat, konz.-rest. istraživanja.

početkom 20. stoljeća, na što ukazuju različita obojenja na dijelovima pročelnog, južnog zida koji su pripadali formiranim prostorijama. Riječ je o šablonski nanesenim uzorcima sa cvjetnim i geometrijskim motivima. Vanjski zid kata raščlanjen je s tri duboke i velike niše s prozorskim otvorima. Sondiranjem je u njegovu sjevernu dijelnu pronađena široka niša strijelnice s izljevnikom koji pripada prvoj obrambenoj fazi. Time je potvrđena višefazna obrambena funkcija kata kule. Tome u prilog govori i niz ostataka ranijih obrambenih otvora na pročelju kata.

Na konzolama koje nose kat pronađeno je pet do sada nepoznatih klesarskih znakova.

Tijekom 2008. godine obavljena su arheološka istraživanja kule.

Klesarski znakovi na kamenim konzolama kule.

Prizemlje kule.

Veliki Tabor

Druga faza obnove

U okviru projekta obnove dvora Veliki Tabor završena je II. faza radova, nakon koje je ponovno omogućen pristup gradilištu za posjetitelje, s obzirom da prestankom opsežnih građevinskih radova nema više opasnosti za posjetitelje na gradilištu.

U prvoj fazi je završena obnova palasa, a u ovoj je fazi, uz opsežna konzervatorsko-restauratorska i arheološka istraživanja na arhitekturi Dvora, provedeno projektiranje s izvedbenim detaljima, a potom građevinsko-obrtnički i konzervatorsko-restauratorski radovi:

- obnovljena su sva krovista, njihova konstrukcija i pokrov;
- provedeni su opsežni zahvati statičke sanacije građevine injektiranjem zidnih struktura, postavljanjem zatega i ojačavanjem karbonskim trakama i mrežama;
- ožbukana su sva vanjska pročelja, uz dodatno žbukanje i ličenje dvorišnih pročelja koja su time u cjelini uređena.

Nakon dovođenja vodovoda do Velikog Tabora, uvedene su vodovodne instalacije u dvorište, uz pripremu za njihovo razvođenje po prostorijama.

Građevinsko-obrtničke radove pratili su opsežni konzervatorsko-restauratorski radovi saniranja svih oštećenih kamenih elemenata na vanjskim pročeljima Dvora, kao i vrlo opsežni konzervatorsko-restauratorski radovi na zidnom osliku u prostorijama I. kata sjevernoga krila i istočne kule (D).

Sudionici II. faze obnove

- Blanda Matica, ravnateljica Uprave za zaštitu kulturne baštine Ministarstva kulture RH;
- Lana Križaj, pročelnica nadležnog Konzervatorskog odjela Ministarstva kulture RH u Krapini, te njezini suradnici;
- Hrvatski restauratorski zavod, nositelj projekta obnove, ravnatelj: Ferdinand Meder;
 - voditeljica programa: Jasna Bartoniček;
- Muzeji Hrvatskog zagorja, korisnik Velikog Tabora, ravnateljica: Goranka Horjan;
 - voditeljica Dvora Veliki Tabor: Nadica Jagarčec.

Izvođači građevinsko-obrtničkih radova

- ING-GRAD d.o.o., Zagreb, glavni izvođač građevinsko-obrtničkih radova, direktor: Branimir Brizar, voditeljica radova – inženjerka gradilišta: Gordana Haligonja;
- Omega engineering d.o.o., Dubrovnik, izrada projektne dokumentacije, glavni projektant: Željko Peković;
- Interkonzalting d.o.o., Zagreb, nadzor nad građevinskim radovima, nadzorni inženjer: Boris Mostarčić;
- D&T d.o.o., Zadar, nadzor konstruktivne sanacije, nadzorni inženjer: Davor Uglešić;
- P.Z. ELEKTRO, nadzor radova na elektroinstalacijama, nadzorni inženjer: Zvonimir Prpić;
- ABC ING, nadzor radova na strojarskim instalacijama, nadzorni inženjer: Darko Bajlo;
- KGH do.o., Zagreb, strojarski radovi;
- PASARIĆ Inženjering d.o.o., Zagreb, radovi na elektroinstalacijama;
- FIN-COM d.o.o., Gornja Stubica, tesarski radovi;
- Akroterij d.o.o., Zadar, statička sanacija karbonskim vlaknima i zategama;
- Vinkuran stolarski obrt, Banjole, stolarski radovi;
- VODO-LIM-MONT d.o.o., Zagreb, vodoinstalaterski i limarski radovi;
- Z-Profil, Zagreb, gips-kartonski radovi;
- ARP d.o.o., Sv. Ivan Zelina, dobavljač specijalnih materijala i Vladimir Lerš, konzultant;

Za približno sagledavanje opsega radova provedenih u ovoj fazi obnove dovoljno je uzeti u obzir tek osnovne podatke: injektiranje je provedeno na 6.850 m³ ziđa uz 34.250 pozicija za injektiranje; za ojačanje zidova rabljeno je 1.780 m specijalnih karbonskih traka kao i 750 m² specijalnih karbonskih mrežica za ojačanje svodova; ugrađeno je 612 m specijalnih čeličnih zatega, a za krovista i međukatne konstrukcije utrošeno je 314 m³ drvene hrastove građe. Površine krovista s obnovljenim pokrovom iznose 3.550 m², a žbukanje pročelnih površina provedeno je na 3.795 m².

Iz navedenoga proizlazi da su i opseg i zahtjevnost izvedenih radova bili iznimno veliki, a valja napomenuti i da je bio potreban puni angažman djelatnika različitih struka, pa u nastavku okvirno navodimo angažirane stručnjake i institucije.

Financijska sredstva za realizaciju navedenih radova osiguralo je Ministarstvo kulture Republike Hrvatske tijekom ministarskoga mandata mr. sc. Bože Biškupića, kao i za mandata sadašnjeg ministra mr. Jasena Mesića. Svi navedeni radovi koordinirani su s predstavnicima Ministarstva kulture RH, Hrvatskoga restauratorskog zavoda, Muzeja Hrvatskog zagorja, nadzornih inženjera i angažiranih izvođača radova, prvenstveno tvrtke ING-GRAD d.o.o. iz Zagreba za građevinsko-obrtničke radove i Omega engineering d.o.o. iz Dubrovnika za projektiranje.

- Lida d.o.o., Desinić, zemljani radovi;
- Soboslikarsko-ličilačka zanatska radnja vl. Antun Mesarić, ličilački radovi.

Konzervatorsko-restauratorska istraživanja, dokumentacija i radovi

U konzervatorsko-restauratorskim istraživanjima kao vanjski suradnik Zavoda sudjelovao je akademik Vladimir Marković.

Djelatnici Hrvatskog restauratorskog zavoda:

- iz *Odjela za graditeljsko nasljeđe*: Anka Čurić;
- iz *Dokumentacijskog odsjeka za nepokretnu baštinu*: Krasanka Majer Jurišić, Edita Šurina, Duško Čikara;
- iz *Odjela za zidno slikarstvo i mozaik*: Ivan Srša, Branimir Rašpica, Josip Brekalo, Ivana Drmić, Adela Filip, Ramona Mavar, Neva Pološki, Bojan Braun, Miroslav Jelenčić;
- iz *Odjela za kamenu plastiku*: Ivan Jengiđ, Míro Jerković, Kamenko Klofutar, Mate Roščić, Deana Brdarić, Ante Čulo, Tonko Fabris, Marinko Šagolj, Domagoj Kačan;
- iz *Prirodoslovnog laboratorija*: Domagoj Mudronja, Mirjana Jelinčić;
- iz *Fotolaboratorija*: Natalija Vasić, Jovan Kliska, Nikolina Oštarijaš.

Uz djelatnike HRZ-a, u radovima je povremeno sudjelovalo i više vanjskih suradnika.

Arheološka istraživanja Muzeja Hrvatskog zagorja

Ida Pavlaković, Ivana Škiljan, Davor Špoljar

Arheološka istraživanja Hrvatskog restauratorskog zavoda

Ivana Hirscheler-Marić, Vinko Madiraca, Andrej Janeš, Mirjana Krmpotić

Uspostavu komunalnih usluga za Dvor Veliki Tabor omogućili su:

- Zagorski vodovod d.o.o., Zabok, dovođenje vodovodnog priključka;
- Humkom d.o.o., Hum na Sutli, priključak plina;
- HEP Elektra Zabok, priključak električne energije.

